Jubileum van gebundelde KL-opleidingen

MS Ter gelegenheid van de ophanden zijnde jubileumviering van het Commando Opleidingen Koninklijke Landmacht werd, op verzoek van de leiding van dat belangrijke deel van de militaire organisatie, het thans voorliggende nummer van de Militaire Spectator gereserveerd ten behoeve van de voorgenomen publikatie van een reeks van artikelen waarin het opleidingsaspect op de juiste wijze zou kunnen worden belicht. Daarbij was het uiteraard niet mogelijk alle in het COKL gecentraliseerde opleidingseenheden aan het woord te laten komen: de welhaast ongeloofwaardige *span of control* van het Commando kan immers niet eens worden bemeten met het totaal van de vingers van beide handen, vermeerderd met de tenen van beide voeten. Er moest dan ook een keuze worden gemaakt; hetgeen van COKL-zijde als kenmerkend wordt beschouwd wordt hier de lezers aangeboden. Bij het maken van die keuze heeft het COKL buiten beschouwing gelaten welke eenheden al dan niet belangrijker mochten worden geacht dan andere, het streven is slechts geweest een momentopname te laten zien en een aantal belangwekkende ontwikkelingen aan te duiden.

Verwacht mag worden dat voor de grote lijnen van de toekomstige ontwikkelingen in de opleidingssector veel belangstelling zal blijken te bestaan, in een zeer ruime kring. Dat is begrijpelijk, want het is moeilijk iemand in de krijgsmacht te vinden die níéts met opleidingen van doen heeft, hetzij rechtstreeks, hetzij indirect: wie op zeker moment niet zelf wordt opgeleid, leidt anderen op dan wel telt in zijn verantwoordelijkheidsressort tal van functionarissen die zijn of worden opgeleid. Het was mede om die reden dat destijds het merendeel der vrijwillig dienenden met nauw verholen argwaan de totstandkoming van het Commando Opleidingen KL „onderging": de vertrouwde figuur van de Wapen- of Dienstvakinspecteur immers werd geacht borg te staan voor het welslagen van de onder zijn bevel staande opleidingen; men kon erop bouwen dat *hij* precies wist welke eisen zouden worden gesteld aan degenen die de onderscheidene wapen- c.q. dienstvakfuncties moesten vervullen. En van een voorshands nogal vage figuur als de commandant van het gecentraliseerde Commando Opleidingen moest nog maar worden afgewacht in hoeverre specifieke wapen- en dienstvakeisen in zijn organisatie tot hun volle recht zouden komen. Met een flinke dosis reserve stelden zij die te eniger tijd zelf door de COKL-molen zouden worden gedraaid of die met de produkten daaruit zouden moeten werken, zich aanvankelijk op: de tijd zou het wel leren!

Welnu, inmiddels kan gevoeglijk worden gezegd dat de tijd het hééft geleerd. Voor de skepsis uit de overgangsperiode van Inspecteurs naar COKL bleken aanzienlijk minder gronden te bestaan dan werd gevreesd. Het Commando Opleidingen van de Koninklijke Landmacht heeft in de jaren van zijn bestaan naar behoren gefunctioneerd. Bovenal is gebleken dat de specifieke wapen- en dienstvak-know-how ook in het COKL redelijk wel aanwezig is. Niet bevreemdend, uiteraard, want destijds was dat aspect ook al minder gebonden aan de persoon van de inspecteur dan aan de medewerkers in zijn staf. Al met al kan momenteel terecht worden gezegd dat het COKL een alleszins betrouwbare schakel vormt in de keten van burger tot op functie inzetbare militair.

Dat wil evenwel niet zeggen dat het Commando op zijn lauweren rust en zich bepaalt tot het consolideren van zijn huidige positie. Zoals uit verschillende van de hierna volgende artikelen duidelijk blijkt, zit men bij het COKL zeker niet stil doch streeft naar aanpassing en verbetering van tal van zaken, daarbij de vinger aan de pols houdende om doorlopend optimaal te kunnen voldoen aan de behoeften van de KL. Onderzoeken, die daartoe worden ingesteld, verdienen in brede kring te worden bekendgemaakt. In dit jubileumnummer worden de kansen, daaraan ruchtbaarheid te geven, benut. Echter, niet elke verandering is tevens een verbetering; en nieuwere opvattingen vinden lang niet altijd een even willig oor bij alle betrokkenen. Andersluidende meningen over wat tijdens een

feestrede wordt gesteld, behoren als regel niet op het feest zelf te worden geventileerd; daarom wordt daartoe van redactiewege ruimte geboden in de volgende nummers van dit blad. Tot op zekere hoogte betekent dat misschien een toekomstige verrassing, maar die behoeft daarom nog niet onaangenaam te zijn. En voor het overige blijft de gebruikelijke weg, in de rubriek Meningen van Anderen, voor een ieder openstaan.
Ook moesten enkele artikelen door plaatsgebrek blijven overstaan tot een volgend nummer. Dat impliceert derhalve dat de schijnwerper ook dán weer voor een deel zal worden gericht op het COKL en zijn omvangrijke opleidingsorganisatie. Onder andere zal dan tevens een tot nadenken stemmend geluid worden gehoord uit een hoek waaraan dit jubileumnummer merkwaardigerwijze voorbijgaat: de hoek namelijk waarin onze vrouwelijke collega's zich — nog steeds — bevinden. Want ook het OCMilva is een van de COKL-eenheden.

Het Commando Opleidingen van de Koninklijke Landmacht jubileert. Geboren uit een van de schier ontelbare reorganisaties die de krijgsmacht in de loop van de jaren heeft moeten ondergaan, had het geen enkele zekerheid dat het een lang leven zou mogen leiden: hoevele eendagsvliegen uit de ene reorganisatie verloren niet het leven in de volgende! Vaststellen dat het COKL het aanmerkelijk langer heeft uitgehouden betekent tevens erkennen dat het voorziet in een behoefte die in de prille jeugd van de gecentraliseerde KL-opleidingen slechts door weinigen als zodanig werd gevoeld. Het is daarom dat hier de hoop worde uitgesproken dat — nu de kinderziekten geleidelijk mogen zijn overwonnen — het jubilerende COKL zich ook in de komende jaren voorspoedig moge ontwikkelen. Wellicht zou een zekere stroomlijning, afslanking ook, gelet op de eerder gememoreerde *span of control* aanbeveling kunnen verdienen, en misschien zou er hier en daar wat kunnen worden gesnoeid of gesaneerd — in het bijzonder wanneer het de schijn zou hebben als ging nog steeds de oude zegswijze op dat de ene helft van de krijgsmacht doorlopend druk bezig is met het opleiden van de andere helft — maar ook het hanteren van de snoeischaar behoeft geenszins te resulteren in het verminken, laat staan kappen, van de boom die inmiddels is gegroeid uit de spruit van weleer. Een boom die — terugdenkende aan het vroeger door het COKL gebezigde embleem — in de tuin van de Koninklijke landmacht ontegenzeglijk eerder thuishoort dan een dichtgeklemde schelp. Die tot wasdom gekomen boom verdient waardering om de kwaliteit van zijn vruchten waaraan de KL een belangrijk gedeelte van haar krachten ontleent. En daarom . . . van harte onze gelukwensen aan het Commando Opleidingen Koninklijke Landmacht!

Op 17 september a.s. houdt de

Koninklijke Vereniging ter Beoefening van de Krijgswetenschap

een bijeenkomst, waarin kolonel der genie G. C. Berkhof een inleiding zal houden over

De problemen van de „grijze-zone"-wapens

Coreferenten zijn: mr. K. G. de Vries, lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, en prof. dr. A. van Staden, hoogleraar aan de Rijksuniversiteit te Leiden.
De leden en verdere belangstellenden worden hierbij uitgenodigd voor deze bijeenkomst, die zal worden gehouden in de Expozaal van het Nederlands Congresgebouw, Churchillplein 10, Den Haag; aanvang 20 uur.

De bijeenkomst zal te 19.45 uur worden voorafgegaan door een korte ledenvergadering, waarin o.a. de verhoging van de contributie per 1 januari 1980 tot *f* 30,— aan de orde zal komen.